

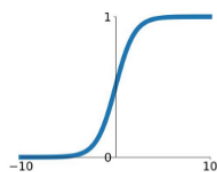
CrossValidation

Bierzemy sobie wycinek danych jeden zapamiętujemy na pozostałych uczymy potem testujemy na tym zapamiętanym. następnie wybieramy kolejny inny wycinek i tak dalej, potem średnia i mamy wynik.

Funkcje aktywacji

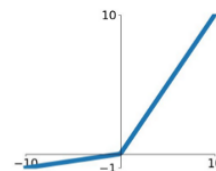
Sigmoid

$$\sigma(x) = \frac{1}{1+e^{-x}}$$

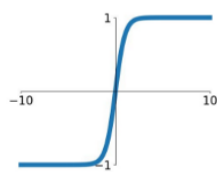
Leaky ReLU

$$\max(0.1x, x)$$

tanh

$$\tanh(x)$$

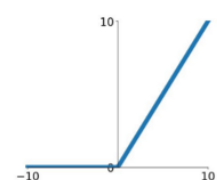

Maxout

$$\max(w_1^T x + b_1, w_2^T x + b_2)$$

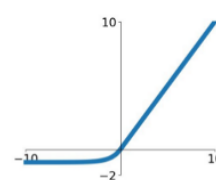
ReLU

$$\max(0, x)$$

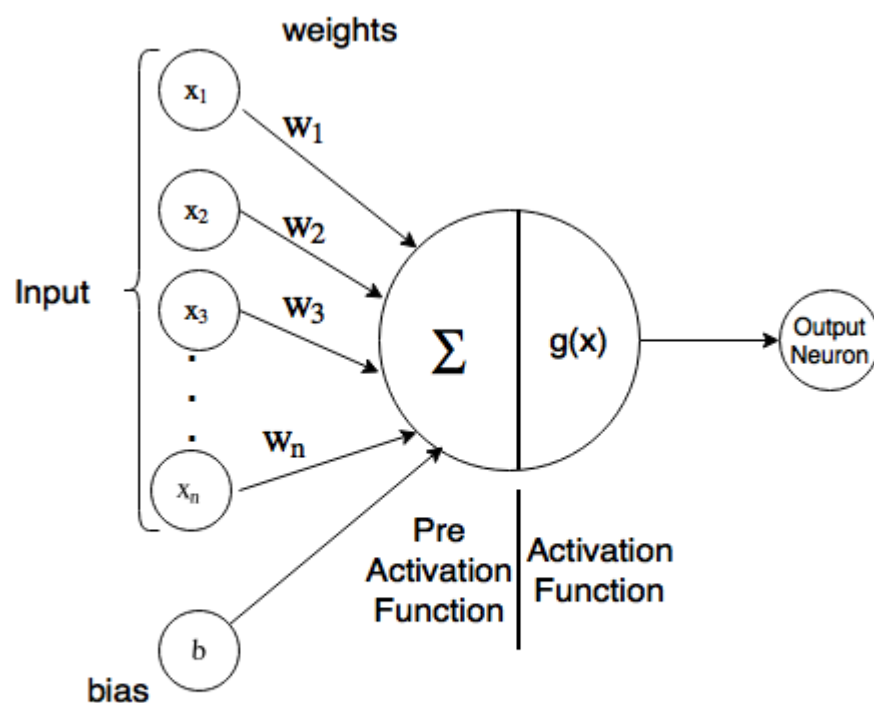

ELU

$$\begin{cases} x & x \geq 0 \\ \alpha(e^x - 1) & x < 0 \end{cases}$$

Perceptron

An Artificial Neuron: Basic unit of Neural Networks

Softmax

- Funkcja ta służy do przejścia do przestrzeni prawdopodobieństwa aby na podstawie odpowiedzi sieci (logitsów) móc określić z jaką pewnością wybrać daną klasę. Tym **większa liczba** tym **większe prawdopodobieństwo** SoftMax mu przypisze

MSE- błąd średniokwadratowy

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (y_i - \hat{y}_i)^2$$

jest powszechnie stosowaną funkcją straty (loss function) w uczeniu maszynowym i głębokim, szczególnie w problemach regresji. Oto kilka kluczowych zastosowań MSE:

- Ocena Wydajności Modelu: MSE może być także wykorzystywany do oceny wydajności modelu po jego wytrenowaniu, dając jasny obraz tego, jak dokładne są jego przewidywania.
- Optymalizacja Modelu: W procesie uczenia sieci neuronowej, MSE pomaga w dostosowywaniu wag modelu tak, aby minimalizować błąd między przewidywaniami a rzeczywistymi danymi. Jest to realizowane poprzez proces zwany propagacją wsteczną (backpropagation).

Backpropagation

Backpropagation składa się z dwóch głównych etapów: propagacji do przodu (forward pass) i propagacji wstecz (backward pass). Jej celem jest **minimalizacja** funkcji kosztu.

- Forward Pass:
  - W tym etapie, dane wejściowe są przekazywane przez sieć od warstwy wejściowej, poprzez ukryte warstwy, aż do warstwy wyjściowej.
  - Na każdym etapie, dane są transformowane przez funkcje aktywacji i wagi.
  - Wynikiem jest przewidywane wyjście sieci.
- Backward Pass:
  - Po obliczeniu wyjścia, obliczany jest błąd (na przykład przy użyciu funkcji straty, jak MSE).
  - Ten błąd jest następnie "propagowany wstecz" przez sieć, co oznacza, że obliczamy, jak bardzo każda waga przyczyniła się do błędu.
  - To jest realizowane przy użyciu reguły łańcuchowej z rachunku różniczkowego, aby obliczyć gradienty funkcji straty względem każdej wagi w sieci.
  - Te gradienty są następnie używane do aktualizacji wag w procesie zwanym optymalizacją (na przykład przy użyciu algorytmu Gradient Descent).
- Kluczowe Aspekty Backpropagation:
  - Backpropagation pozwala na efektywne obliczenie gradientów dla każdej wagi w sieci, co jest kluczowe dla procesu uczenia.
  - Jest to podstawowy mechanizm umożliwiający uczenie się głębokich sieci neuronowych, umożliwiając dostosowanie wag na wszystkich poziomach sieci.
  - Backpropagation wykorzystuje regułę łańcuchową z rachunku różniczkowego, co umożliwia obliczenie wpływu każdej wagi na końcowy błąd.

4. Funkcje aktywacji w sieci muszą być różniczkowalne, aby backpropagation mogło działać, ponieważ potrzebujemy obliczać ich pochodne podczas etapu propagacji wstecz.

Spadek gradientowy:

$$w_{n+1} = w_n - \alpha \nabla J(w)$$

- $J(w)$ - gradient funkcji kosztu
  - α - learning rate
  - w_n aktualna wartość wagi
- Gradient descent - ma za zadanie poprawiać wagi, czyli służy do nauki wag w warstwach sieci. Poprzez sterowanie parametrem alfa jesteśmy w stanie sprawić aby sieć się nie uczyła na pamięć.
  - Stochastic gradient descent - parametr **momentum** wprowadza lekkie naprowadzenie na odpowiedni kierunek. Zezwala na "przyspieszenie" gdzie spadek gradientu jest stromy, i zwalniać w płaskich regionach.
  - Mini batch gradient descent - operuje na małych zbiorach obrazów i na ich podstawie wylicza gradient, dzięki czemu trudniej jest wpaść na **minimum lokalne**

Cross entropy loss

Jest to funkcja straty, stosowane tak aby jak najbardziej zwiększyć prawdopodobieństwo aby nasza sieć neuronowa poprawnie rozpoznawała klasy.

ReLU

Jest to jedna z funkcji aktywacji. Jej zalety:

- prosta obliczeniowo: $\max(0, x)$
- łatwa pochodna, gdyż dla $x > 0$ to 1 a dla $x \leq 0$ to 0, dzięki czemu jest mniej podatna na problem zanikającego gradientu.
- wszystkie wartości ujemne wejściowe są zerowane. Daje to nam rzadszą aktywację neuronów, co prowadzi do optymalizacji pamięciowej i obliczeniowej

Dropout

Funkcja pomagająca w zapobieganiu overfittingu sieci neuronowych

- Podczas treningu, losowo wybierane neurony (wraz z ich połączeniami) są "wyłączane", czyli tymczasowo ignorowane. Oznacza to, że ich aktywacja jest ustawiana na zero.
- Przez wyłączanie części neuronów, sieć neuronowa efektywnie trenuje różne "podsieci" podczas każdej iteracji. Pomaga to w tworzeniu bardziej odpornego modelu, który nie polega zbyt mocno na jakiegokolwiek jednej ścieżce aktywacji.

Zalety:

- Redukcja przeuczenia

- Konieczność nauki różnorodnych cech ze względu na zmieniającą się ich konfigurację.
- Ensemble: Dropout wprowadza element losowości, który można interpretować jako trenowanie wielu różnych modeli (podsieci)